

ולכן, ביחס לדין סוכה הגבוהה למעלה מעשרים אמה, שהפסול שלה ידוע, שהרי הוא פסול דאורייתא, וכבר נקבעו ונודעו הלכותיה של הסוכה בזמן מתן תורה – תני בה לשון "פסולה".

אבל מבוי, שכל עיקרי הלכותיו אינם אלא מדרבנן, שהרי מן התורה הוא רשות היחיד גמורה, וקודם שנשנית משנה זו עדיין לא הודיעונו חכמים את דיני הכשר המבוי, ובאיזה גובה תהא כשירה הקורה, לא יתכן לשנות בו לשון "פסול", כי המדובר הוא ביחס להלכה שעדיין אין יודעים את הכשרה.

ולכן, לא תני בה "פסולה", אלא תני תקנתא, כיצד ניתן לתקן את פסולה של קורה זו. [על פי רש"י כאן, ורש"י בסוכה]

ואיבעית אימא: לעולם גם בדבר שפסולו מדאורייתא – נמי תני, גם כן דרכו של התנא לשנות בו תקנתא.

אלא, הא דנקט התנא ביחס לסוכה גבוהה מעשרים אמה "פסולה", ולא כתב את תיקונה, שימעט את גובהה, הוא משום המשך אותה המשנה, העוסקת בפרטי דיניה של סוכה, דנפישין מיליה [שרבים הדינין הכתובים שם במשנה ביחס לסוכה].

אלא, שגזרו חכמים, שלא ייחשב הצד הרביעי, אם הוא פרוץ כולו לרשות הרבים, כ"פתח" אלא כפירצה. ועקב היותו "פרוץ" נאסר הטלטול במבוי, מדרבנן, עד שיעשה בו תיקון של לחי או קורה, ומכוח התיקון הזה יחזור הצד הרביעי להחשב כ"פתח", הסותם את הרוח הרביעית.

דקתני התם: א. סוכה שאינה גבוהה עשרה טפחים. ב. ושאיין לה שלשה דפנות. ג. ושחמתה מרובה מצלתה – פסולה.

ובמה דברים אמורים, כשיש בצד הרביעי שיעור של פתח. אבל אם הוא גדול יותר מהשיעור הראוי להקרא בשם פתח, שוב לא יעזרו לו הלחי או הקורה, כיון שכל כוחם הוא בביטול הפירצה ובהחזרת שם פתח לפתחו של המבוי.

אבל מבוי, שכל עיקרי הלכותיו אינם אלא מדרבנן, שהרי מן התורה הוא רשות היחיד גמורה, וקודם שנשנית משנה זו עדיין לא הודיעונו חכמים את דיני הכשר המבוי, ובאיזה גובה תהא כשירה הקורה, לא יתכן לשנות בו לשון "פסול", כי המדובר הוא ביחס להלכה שעדיין אין יודעים את הכשרה.

ולכן, לא תני בה "פסולה", אלא תני תקנתא, כיצד ניתן לתקן את פסולה של קורה זו. [על פי רש"י כאן, ורש"י בסוכה]

ואיבעית אימא: לעולם גם בדבר שפסולו מדאורייתא – נמי תני, גם כן דרכו של התנא לשנות בו תקנתא.

אלא, הא דנקט התנא ביחס לסוכה גבוהה מעשרים אמה "פסולה", ולא כתב את תיקונה, שימעט את גובהה, הוא משום המשך אותה המשנה, העוסקת בפרטי דיניה של סוכה, דנפישין מיליה [שרבים הדינין הכתובים שם במשנה ביחס לסוכה].

דקתני התם: א. סוכה שאינה גבוהה עשרה טפחים. ב. ושאיין לה שלשה דפנות. ג. ושחמתה מרובה מצלתה – פסולה.

ואם היה שונה לנו התנא שם כיצד יש לתקן סוכה גבוהה, היה צריך להאריך ולכתוב גם את צורת תיקונם של כל הפסולים האחרים השנויים שם.